sobota 4. 12.	1. týden adventní
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé farníky*
neděle 5. 12.	2. neděle adventní
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za rodiče Trávníčkovy, Srnských a kněze Josefa Smejkala*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál |
	10:30 | Sv. Jakub | Hosana 1 | *na poděkování za dar života*

Adventní farní aktivita 2021
Téma: pečujeme o vztahy

Člověk je vztahová bytost. Každý z nás prožívá různé formy vztahů: k Bohu, k lidem okolo sebe, k sobě. Advent je dobou, která nás vyzývá k tomu, abychom se snažili stát lepšími lidmi a připravovali se tak na příchod narozeného Ježíše. Pojďme se společně stávat lepšími skrze snahu o proměnu našich vztahů. Využijme nápadu Katechetického centra Olomouc, který je tematicky napojený na nedělní kartičky, které sbírají děti. Každou adventní neděli bude pro každého z nás v kostele k dispozici karta, která nám nabídne drobnou aktivitu, jež nám může pomoci udělat alespoň malinký krok ke zlepšení našich vztahů. K dispozici budou tři verze karet: pro děti, pro mládež a pro dospělé. Po celý týden bychom měli každý den plnit drobný úkol. Před následující nedělí vystřihnout z karty obrázek v pravém dolním rohu, přinést ho na nedělní mši svatou a v kostele ho připevnit na připravenou nástěnku. Obrázky z karty obdržené na 4. neděli adventní se budou připevňovat na Boží hod vánoční.

První kartičky budou v kostele nachystány už 28. 11. 2021.

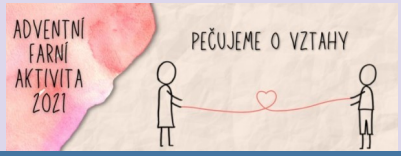

Jsme tu pro Boha a pro Vás! Nebojte se nás navštívit.

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz, farar@farnostpolicka.cz
kancelář: +420 461 725 172, kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675, č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 5. prosince 2021, uzávěrka bude 26. listopadu 2021.
Příspěvky zasílejte na: evaskalnikova@yahoo.com
Fotografie v tomto čísle: Jitka Kačalová, Martina Řehořová, Lukáš Hořínek, Marcela Vraspírová, Mirek Andrle, Jakub Klimeš, Vojta Klimeš, Václav Větrovský, Eva Skalníková, P. Tomáš Enderle
Korektury: Marie Hamanová
Za obsah odpovídá: P. Tomáš Enderle
Redaktorka: Eva Skalníková

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

LISTOPAD 2021

Dobrá zpráva úvodem: kniha bude!

Svatý Jakub

Pozoruhodný příběh
kostela v Poličce
a jeho lidí

Příprava knihy o našem kostele, jeho historii a opravách jde do finále. Nyní již víme, že bude v prodeji před Vánocemi, vyjde v druhém prosincovém týdnu. Připravujeme také slavnostní uvedení této knihy s autory, zajímavým hostem a vším, co k tomu patří. Podrobnosti se dozvíte včas.

Abychom povzbudili Vaši zvědavost a představivost, máme zde tipovací soutěž!

Kolik je v knize obrázků?
Svoje odpovědi můžete posílat do 7. 12. 2021 včetně na adresu kniha@farnostpolicka.cz, případně se jménem a kontaktem napsat na lísteček a vhodit do schránky na faře. Soutěžící s nejpřesnějším odhadem (při shodě rozhoduje datum doručení) bude odměněn knihou a druhého šťastného výherce vylosujeme ze všech došlých odpovědí na jejím křtu. Věříme, že je na co se těšit.

přední strana: skupinová fotografie z biřmování v kostele sv. Jakuba v Poličce dne 23. 10. 2021

13 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

7. října… přijel do Poličky kampanolog Petr Vácha, aby obhlédl stav zvonů u sv. Jakuba a udělal malý kurz pro zvoníky, kteří by snad měli být v dohledné době ustanoveni.

8. října… slavila u sv. Jakuba Charita svůj den během mše svaté. Následně absolvovali její pracovníci prohlídku kostela.

12. října… pozval otec Tomáš na večeři pana Františka Kučeru s jeho paní, aby mu tím poděkoval jak za zdařilou opravu kapličky v Pomezí, tak za mnoho práce, kterou zdarma odvedl na opravě svatého Jakuba. A ještě jeden důvod k tomu měl. Potřeboval si vyzkoušet menu, které chtěl o týden později nabídnout biskupovi a jeho ceremoniáři po biřmování.

18. října… v rámci akce „Milión dětí se modlí růženec“ se v kapli Panny Marie farního kostela sice milión dětí nesešlo, ale bylo jich patnáct, což je také pěkné číslo.

19. října… se účastnilo kolem patnácti zájemců schůzky ohledně farní zahrady a její budoucnosti. Názory se objevily různé, ale nakonec jsme došli k závěru, že velké dřeviny už jsou přerostlé a ani

Slovo kněze na úvod

Vážení farníci a čtenáři Farního posla,

od listopadu do ledna by v naší farnosti, stejně jako ve všech ostatních farnostech světa, měla proběhnout místní část celosvětové synody o synodalitě. Pokud nevíte, o čem je přesně řeč, jste na tom podobně jako já.

Mám za to, že občas nás papež František zkrátka pošťouchne, abychom se dali do pohybu, a má důvěru v působení Ducha svatého, že ten pohyb bude správným směrem. Málokdo má o současné synodě přesnější představu než to, že po nás papež chce, abychom naslouchali Duchu svatému, jak působí v mém srdci a v srdcích druhých a vede nás k tomu, abychom přijali zodpovědnost za církev, její misii, směřování a růst.

Modleme se, aby z tohoto řízeného chaosu vzešly mnohé dobré plody v naší farnosti i všude po světě, a buďme prosím k dispozici paní Evě Skalníkové, která je koordinátorkou synody v naší farnosti,

S přáním požehnaných dní

P. Tomáš Enderle
AMDG
svátek sv. Šimona a Judy, L. P. 2021

se jim na zahradě moc nedaří, a proto je budeme muset sprovodit ze světa. Otázkou zůstává, co na jejich místo, přičemž základní priority jsou, aby 1) na zahradě nebylo moc práce, 2) nestála majlant, 3) v ní bylo více květů (zvláště kolem oltáře) a 4) byla uchována, popřípadě rozšířena možnost jejího pastoračního užití (hry dětí a podobně). Z velkých dřevin jsme se domluvili na zachování velkého smrku jako kandidáta na vánoční stromek a stříbrného smrku pro jeho krásný vzhled.

20. října… byla Jakubem Klimešem ke korekturám a doladění poslána do Arga kniha o kostele sv. Jakuba. Už jen to, že na ni spolupracuje jedno z nejlepších českých nakladatelství, snad říká něco o její kvalitě a ambicích.

… proběhla 2 568. návštěva pana faráře a paní Evy Vymětalové ve firmě Velebný a Fam, aby úspěšně proběhla zkouška nově ušitého bílého ornátu. Kdyby to takto šlo dál, existuje možnost, že budeme opravdu moci žehnat kompletní sadu ornátů už na slavnost Krista Krále.

21. října… proběhl masakr dřevin na zahradě. Za své vzal i onen stříbrný smrk, který, jak se ukázalo, bez krytí ostatními stromy vypadal ve spodních partiích jako koště ve výslužbě, takže by nám žádnou parádu neudělal. Za toto dílo zkázy, bez kterého by nemohl nastat nový začátek, vděčíme Petrům Dvořákovým a Jiřímu Vraspírovi, kteří se dostali tak do ráže, že odpoledne ještě pověsili na jižní empoře někdejší presbytářový kříž.

23. října… oslavili manželé Gloserovi se svými milovanými a s přáteli 61 let od sňatku.

… se poprvé stalo, že celá jedna rodina načapala pana faráře, jak si to v krátkém rukávu a bosky rázuje dvě hodiny po setmění po Poličce. Takže vysvětlení. Pokud se Vám to snad také stane, neděste se, pan farář neprohrál v kartách boty a kabát, pouze zkouší, zda ho jeho horoucí láska k Bohu zvládne ještě zahřát nebo již ochladla.

… v tento den také 16 farníků přijalo svátost biřmování z rukou otce biskupa.

… večeřové menu otci biskupovi chutnalo (dýňovka a losos s bramborem), ale dezert si nedal.

25. října… nám ve svíčkovém pískovišti před oltářem Panny Marie u sv. Jakuba vzešlo stébélko trávy. Jelikož asi v písku moc živin mít nebude, asi se prodralo na světlo silou modliteb farníků a milosti Boží.

NÁSLEDOVÁNÍHODNÍ

Cyklus přednášek o tom,
jak nám příklad a nauka svatých
může pomoci žít náš život víry.

Adventní úterky od 18:00
v kapli na poličské faře

30. listopadu: sv. Kateřina Sienská
7. prosince: sv. Bruno
14. prosince: překvapení
21. prosince: sv. Filip Neri

Intence aneb úmysly mše svaté

co je nového a co zůstává

Jako minulé roky i tentokrát se nám v dušičkové době otevírá možnost zadat si úmysly mše svaté na celý příští rok. Pár věcí se ale v celém systému změnilo a jiné je dobré si osvěžit.

První novinkou je to, že na čtyři měsíce v roce (leden, červenec, srpen, září) si nelze objednat intenci na jiné dny, než je pátek, sobota a neděle. V lednu a v září je to kvůli tomu, že dost pravděpodobně budu velké části těchto měsíců trávit mimo farnost a nebudu schopen zajistit všednodenní mše svaté. Přes prázdniny bych naopak rád vytvořil jiný, do jisté míry intenzivnější duchovní program ve farnosti. Dokud si nebudu jistý jeho podobou, nerad bych někomu sliboval, že ten a ten den v tolik a tolik hodin bude mše svatá na jeho úmysl.

Druhá věc už ani taková novinka není, ale přeci to pro někoho z Vás může být výzva. Trochu se způsob zadávání intencí přes internet změnil, ale stále je tuze jednoduchý. Na internetových stránkách farnosti si na hlavní stránce kliknete na nápis „zadat intenci“, vyberete si datum, napíšete svůj úmysl, zadáte na sebe nějaký kontakt a je hotovo. Stále platí, že je to ten nejjednodušší a nejbezpečnější způsob. I nadále platí, že rád přijmu Vaše úmysly i přes telefon nebo osobně, zvláště pokud mi je dáte napsané na lístečku.

To, co se vůbec nemění, je to, že po mši svaté je možné (nikoli nutné) dát knězi dar za odsloužení mše na Váš úmysl (tzv. mešní stipendium). V našich podmínkách je vhodná výše daru sto nebo dvě stě Kč. Papež František rád zdůrazňuje, že při této příležitosti by farník neměl halasně pronášet: „Tak Vám jdu zaplatit tu mši svatou.“ Protože mše svatá není komodita, která se dá koupit. Kdyby se koupit dala, určitě ne za stovku. Stačí říci: „Přišel jsem poděkovat za mši svatou.“ nebo ještě lépe: „Pán Bůh zaplať za mši svatou.“

P. Tomáš

Farní anketa

toužím vědět, co si myslíte

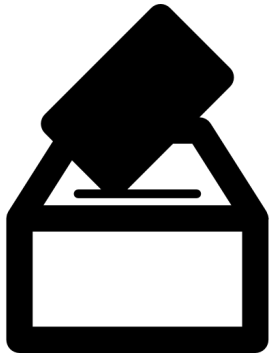

Už jsem si v úvodním slově vylil srdéčko nad tím, jak málo chápu cíle a metody aktuálního synodálního procesu. Jsem si ale jist tím, že jeho základním elementem musí být naslouchání. Věřím, že během těch čtyř let, co se známe, si dokážete udělat představu o tom, co si o leckteré věci myslím, protože jsem to často já, kdo ve shromáždění mluví. O to větší potřebu mám naslouchat Vám, abych se dozvěděl, jak vnímáte věci, o kterých často musím rozhodovat, a spíše odhaduji, co by si o tom kdo mohl myslet.

Není ale v mých silách si s každým z Vás sednout a poptat se na názor. A konec konců nejsem si jist, zda by o to větší část z Vás měla vůbec zájem. Touha znát Váš pohled na věc mne ale neopouští, a proto bych rád udělal sběr dat a názorů pomocí ankety, kterou připravuji. A právě do této přípravné fáze bych rád zapojil i Vás. Mám řadu otázek, které se týkají uspořádání kostela, organizace farnosti a návrhů na zlepšení, ale každý z nás má slepé skvrny a možná mi něco úplně uniká. Pokud Vás napadá nějaká věc, kterou byste rádi ve farnosti změnili, určitě mi to dejte vědět, abych ji případně do ankety zařadil.

Budu moc rád, pokud se tohoto hlasování o nejrůznějších věcech bude účastnit co největší počet farníků. Konkrétně mne zajímají názory každého dospělého (tedy biřmovaného) katolíka, který slaví většinu nedělí v rámci poličské farnosti. Je třeba ale předem říci, že se nejedná o referendum, že se necítím být vázán jednat podle názoru, který numericky zvítězí. Pokud se Vás budu ptát na to, zda u svatého Jakuba chcete nebo nechcete koberec, skutečně mne zajímá, co si myslíte. Pokud to ale stovce lidí bude jedno, dvacet bude proti vrácení koberce a třicet pro jeho vrácení, pak pro mne mnohem důležitější než rozdíl deseti hlasů bude názor uklízecí čety, jejíž život to ovlivňuje evidentně.

Anketa by měla proběhnout během měsíce listopadu, a to papírovou formou i elektronicky. Její výsledky budou zveřejněny zcela anonymně.

P. Tomáš

Pravidelné pomazání nemocných

setkání s Kristem ve své křehkosti

Co svátost pomazání je a jak se na ni připravit jsme si už psali v říjnovém čísle roku 2019. Tentokrát se na přijetí této svátosti můžeme disponovat naslouchání katechezi římského biskupa na toto téma.

V naší farnosti bude společné udílení svátosti nemocných probíhat při všech nedělních bohoslužbách (včetně sobotní večerní) 14. listopadu, tj. 33. neděle v mezidobí.

Je třeba se na ni připravit (např. dušičkovou) svátostí smíření.

Dobrý den, drazí bratři a sestry, Chtěl bych mluvit o svátosti pomazání nemocných, která nám umožňuje dotýkat se rukama Božího soucitu s člověkem. V minulosti se nazývala poslední pomazání, protože byla pojímána jako duchovní útěcha tváří v tvář hrozící smrti. Mluvíme-li však o svátosti pomazání nemocných, můžeme tento pohled rozšířit na zkušenost nemoci a utrpení vzhledem k horizontu Božího milosrdenství.

1. Celou hloubku tajemství pomazání nemocných vyjadřuje biblické podobenství o „milosrdném Samaritánovi“ v Lukášově evangeliu (10,30-35). Pokaždé, když se vysluhuje tato svátost, přibližuje se Pán Ježíš v osobě kněze k tomu, kdo trpí, je těžce nemocný nebo pokročilého věku. Podobenství říká, že milosrdný Samaritán pečoval o trpícího člověka a do jeho ran nalil olej a víno. Tento olej připomíná olej pomazání nemocných, který každoročně biskup světí při ranní mši svaté na Zelený čtvrtek právě ve vztahu k této svátosti. Víno je zase znamením Kristovy lásky a milosti, která proudí z Jeho života darovaného za nás a která se vyjadřuje v celém svém bohatství svátostným životem církve. Strádajícího člověka pak Samaritán svěřil hostinskému, aby se o něho dále staral a nehleděl přitom na výdaje. Kdo je však oním hostinským z evangelního podobenství? Je to církev, křesťanská obec, jsme to my, kterým denně Pán svěřuje ty, kteří jsou sužováni na těle i na duchu, abychom je mohli dále a hojně zahrnovat Jeho milosrdenstvím a Jeho spásou.

2. Tento pokyn je zdůrazněn výslovně a přesně v listu sv. Jakuba, který jsme slyšeli na začátku audience a ve kterém se praví: „Je někdo z vás nemocný? Ať si zavolá představené církevní obce a ti ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně; modlitba spojená s vírou zachrání nemocného, Pán ho pozdvihne a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno“ (Jak 5,14-15). Jde tedy o praxi aktuální už

v době apoštolů. Ježíš totiž naučil své učedníky, aby měli k nemocným a trpícím tutéž lásku jako On sám; uschopnil je a pověřil, aby jim v Jeho jménu a podle Jeho srdce dále poskytovali úlevu a pokoj prostřednictvím specifické milosti této svátosti. Neměli bychom však kvůli tomu upadat do úporného čekání na zázrak nebo do domnělého nároku na uzdravení vždy a stůj co stůj. Jde totiž o Ježíšovo přiblížení k nemocnému či starému člověku. Každý člověk starší šedesáti pěti let může tuto svátost přijmout. Ježíš se přibližuje. Když přijde na mysl, že je třeba k nemocnému zavolat kněze, může někoho vzápětí napadnout: „Ne, raději ne, to nepřinese štěstí. Nevolejme ho.“ Anebo se poleká nemocný, protože někdy se má za to, že hned po knězi musí přijít pohřební služba. To však není pravda! Kněz přichází k nemocnému či starému člověku, aby mu poskytl pomoc. Je proto velmi důležité, aby nemocné mohl kněz navštěvovat. Je třeba ho zavolat, aby udělil pomazání a požehnání, protože sám Ježíš přináší útěchu, dává sílu, naději a poskytuje pomoc. A také odpouští hříchy. To je krásné!

Nepovažujte to za nějaké tabu, protože je vždycky krásné vědět, že ve chvíli bolesti a nemoci nejsme sami: kněz a ti, kteří jsou přítomni u vysluhování svátosti pomazání nemocných, představují křesťanskou obec, která se jako jediné tělo spolu s Ježíšem semkne kolem trpícího a příbuzných, vlévá jim víru a naději a podpírá je modlitbou a bratrskou vřelostí. Největší útěcha však vyplývá ze skutečnosti, že se v této svátosti zpřítomňuje samotný Pán Ježíš, který nás bere za ruku, hladí a připomíná nám, že mu nyní patříme a nic – ani zlo a smrt - nás nebude moci od Něho oddělit. Navykněme si volat kněze, aby přicházeli k nemocným – neříkám kvůli chřipce, ale kvůli vážné nemoci – a také k našim seniorům a udělovali jim tuto svátost, tuto útěchu a tuto Ježíšovu sílu. Tak budou moci pokračovat dál. Jednejme tak.

papež František, převzato z radiovaticana.cz

Oblastní charita Polička

s radostí informuje...

Charita ocenila obětavou práci svých pracovníků, dobrovolníků a podporovatelů v katedrále sv. Víta, kde tato slavnostní událost proběhla 19. října 2021. Každá z osmi diecézních Charit a Česká katolická charita – Domovy duchovních a řeholnic – nominovaly po jednom zástupci.

Diecéze Hradec Králové nominovala **Mgr. Markétu Šafářovou, bývalou ředitelku, nyní sociální pracovnici naší Oblastní charity Polička.**

Během svého patnáctiletého působení v roli ředitelky vybudovala z malé farní Charity v Poličce profesionální a v regionu nezastupitelnou neziskovou organizaci, která rozšířila svoji působnost i do Litomyšle, Svitav a Bystrého a je aktivně zapojena do života místní komunity. V deseti střediscích dnes poskytuje bezmála osmdesát zaměstnanců sociální a zdravotní služby asi tisícovce lidí ročně a někteří její pracovníci jsou začleněni do odborných profesních skupin na úrovni města, kraje, diecéze i republiky. Kolegové si cení především jejího přístupu k lidem, kterým umožnila a umožňuje vydat ze sebe to nejlepší.

Naší milé kolegyni Markétě Šafářové patří naše velké poděkování a také veliká gratulace.

Dění v katedrále sv. Víta v Praze dokumentovala fotografka paní Martina Řehořová ze sdružení Člověk a víra. Slavnostním udílením Cen Charity ČR za roky 2020 a 2021 Vás provede bohatá fotogalerie na webových stránkách www.clovekavira.cz.

str. 10 a 11 připravila za Oblastní charitu Polička Marcela Vraspírová

společná fotografie všech oceněných

Charita
Česká republika

Zahajovací mše synody

HOMILIE SVATÉHO OTCE: zahajovací mše synody 10. října 2021, bazilika sv. Petra ve Vatikánu

Plné znění homilie papeže Františka při zahajovací mši synody:

Jeden bohatý muž jde Ježíši naproti, když „se vydával na cestu" (Mk 10,17). Evangelia nám mnohokrát představují Ježíše „na cestě", jak kráčí po boku člověka a naslouchá otázkám, které přebývají v jeho srdci a hýbou jím. Tak nám zjevuje, že Bůh nepřebývá v nějakých aseptických a klidných místech, daleko od reality, ale kráčí s námi a oslovuje nás, ať jsme kdekoli, někdy na hrbolatých cestách života. A dnes, když zahajujeme tuto synodální cestu, začněme tím, že se budeme ptát sami sebe - papeže, biskupů, kněží, řeholníků a řeholnic, bratří a sester laiků: Ztělesňujeme my, křesťanské společenství, styl Boha, který kráčí dějinami a podílí se na událostech lidstva? Jsme ochotni vydat se na dobrodružnou cestu, nebo se ve strachu z neznámého raději uchýlíme k výmluvám typu „není to třeba" či „takhle se to dělalo vždycky"?

Vytvořit synodu znamená jít společně po stejné cestě. Podívejme se na Ježíše, který se na cestě nejprve setkává s bohatým člověkem, pak naslouchá jeho otázkám a nakonec mu pomáhá rozpoznat, co má dělat, aby měl věčný život. Setkávání, naslouchání, rozlišování: tři slova synody, na která bych se rád zaměřil.

Setkávání. Evangelium dnes začíná zážitkem setkání. Za Ježíšem jde muž, poklekne před ním a položí mu rozhodující otázku: „Dobrý Mistře, co mám dělat, abych měl věčný život?" (v. 17). Tato důležitá otázka vyžaduje pozornost, čas, ochotu vyjít druhému vstříc a nechat se vyzvat jeho neklidem. Pán neuhýbá, není rozmrzelý ani znepokojený - naopak - zůstává s ním. Je k dispozici pro setkání. Nic ho nenechává lhostejným, všechno ho zajímá. Setkání s tváří, setkání s pohledem, sdílení příběhu každého člověka: to je Ježíšova blízkost. Ví, že setkání může změnit život. Evangelium je plné setkání s Kristem, která povznášejí a uzdravují.

I my, kteří se vydáváme na tuto cestu, jsme povoláni stát se zkušenějšími v umění setkávání. Ne v organizování akcí nebo v teoretických úvahách o problémech, ale především v tom, že si najdeme čas na setkání s Pánem a povzbudíme setkávání mezi sebou. Čas věnovat prostor modlitbě, adoraci, tomu, co chce Duch svatý říci církvi. Jde o to obrátit se k tváři a slovu druhého, setkat se tváří v tvář, nechat se zasáhnout otázkami sester a bratří, vzájemně si pomáhat, aby nás obohatila rozmanitost charismat, povolání a služeb. Každé setkání - jak víme - vyžaduje otevřenost, odvahu, připravenost nechat se zpochybnit tváří a historií druhého. I když se někdy raději uchylujeme do formálních vztahů nebo si nasazujeme masky vyplývající z okolností, setkání nás mění a často nám naznačuje nové cesty, o kterých jsme si nemysleli, že se jimi vydáme. Často nám právě tímto způsobem Bůh ukazuje cesty, po kterých máme jít, a vyvádí nás z našich unavených návyků. Všechno se změní, když jsme schopni opravdového setkání s ním a mezi sebou navzájem. Bez formalit, bez přetvářky, bez triků.

Druhé slovo je naslouchání. Skutečné setkání se rodí pouze z naslouchání. Ježíš skutečně naslouchá otázce tohoto člověka a jeho náboženskému a existenciálnímu neklidu. Nedává obřadnou odpověď, nenabízí předem připravené řešení, nepředstírá laskavou odpověď jen proto, aby se ho zbavil a pokračoval v cestě. Naslouchá mu. Ježíš se nebojí naslouchat srdcem, nejen ušima. Jeho odpověď totiž není pouhým zodpovězením otázky, ale umožňuje onomu bohatému člověku vyprávět jeho vlastní příběh, svobodně o sobě mluvit. Kristus mu připomíná přikázání a on začíná vyprávět o svém dětství, o své duchovní cestě, o tom, jak se snažil hledat Boha. Když nasloucháme srdcem, stane se toto: druhý člověk se cítí přijat, není odsuzován, může svobodně vyprávět o své vlastní zkušenosti a duchovní cestě.

Ptejme se sami sebe: Jak jsme na tom v církvi s nasloucháním? Jak je na tom „sluch" našeho srdce? Umožňujeme lidem, aby se projevili, aby kráčeli ve víře, i když mají těžké životní cesty, aby přispívali k životu společenství, aniž by jim v tom někdo bránil, odmítal je nebo je odsuzoval? Uspořádat synodu znamená vydat se stejnou cestou, jakou se vydalo Slovo, které se stalo člověkem: znamená to jít v jeho stopách a naslouchat jeho slovu spolu se slovy ostatních. Je to objevování s úžasem nad tím, že Duch svatý vane stále překvapivějším způsobem, aby naznačil nové cesty a jazyky. Je to pro všechny pomalé, možná únavné cvičení, naučit se naslouchat jeden druhému - pro biskupy, kněze, řeholníky a laiky - a vyhnout se umělým a povrchním reakcím. Duch nás žádá, abychom naslouchali otázkám, úzkostem a nadějím každé místní církve, každého lidu a národa. A také je třeba naslouchat světu, výzvám a změnám, které nám přináší. Neizolujme svá srdce, nenechme se zaslepit svými jistotami. Naslouchejme.

Nakonec rozlišujte. Setkání a vzájemné naslouchání není samoúčelné, nenechává věci tak, jak jsou. Naopak, když vstoupíme do dialogu, klademe si otázky, jsme na cestě a nakonec nejsme stejní jako předtím, jsme proměněni. Dnešní evangelium nám to ukazuje. Ježíš cítí, že muž před ním je dobrý a zbožný a dodržuje přikázání, ale chce ho vést dál než jen k dodržování předpisů. V dialogu mu pomáhá rozlišovat. Navrhuje mu, aby se podíval do svého nitra,

ve světle lásky, kterou ho miluje on sám, když na něj hledí (srov. v. 21), a v tomto světle rozeznal, na čem jeho srdce skutečně lpí. A pak zjistí, že pro něho nebude dobré přidávat další náboženské úkony, ale naopak vyprázdnit se: prodat to, co okupuje jeho srdce, aby udělal místo Bohu. I pro nás je to vzácná rada. Synoda je cestou duchovního rozlišování, které probíhá v adoraci, v modlitbě a v kontaktu s Božím slovem. A dnešní druhé čtení nám říká, že Boží slovo „je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce" (Žid 4,12). Slovo nás otevírá rozlišování a osvětluje ho. Vede synodu tak, aby nebyla církevním „sjezdem", studijní konferencí nebo politickým kongresem, ale událostí milosti, uzdravujícím procesem vedeným Duchem svatým. V těchto dnech nás Ježíš vyzývá, abychom se podobně jako bohatý muž v evangeliu vyprázdnili a oprostili od toho, co je světské, a také

od našich uzavřených a opakujících se pastoračních modelů; abychom se ptali sami sebe, co nám chce Bůh v této době říci a jakým směrem nás chce vést. Drazí bratři a sestry, mějte dobrou společnou cestu! Kéž jsme poutníky zamilovanými do evangelia, otevřenými překvapením Ducha. Nenechme si ujít milostivé příležitosti k setkání, k vzájemnému naslouchání a rozlišování. S radostí z vědomí, že když hledáme Pána, je to on, kdo nám již přichází vstříc se svou láskou.

přeložil Petr Vacík

Předpokládaný harmonogram synody na úrovni farností

Ve druhé polovině listopadu by mělo proběhnout první setkání ve farnosti. Budou vysvětleny základní vize, smysl i praktická stránka synodálního procesu i oblasti, do kterých se budeme moci zapojit.

V první polovině prosince se uskuteční druhé setkání ve farnosti, budou zvolena témata, o kterých se bude diskutovat a která se budou zpracovávat.

Během Adventu a Vánoc by měla proběhnout činnost dotazování se. Získáme tak podklad pro třetí setkání ve farnosti. **V lednu 2022** proběhne třetí setkání ve farnosti, budou probrány sesbírané odpovědi, zapíší se a s jejich závěry bude farnost veřejně seznámena.

Nejpozději 30. 1. 2022 dojde k seznámení farnosti se závěry synody ve farnosti při nedělní bohoslužbě.

Nejpozději 31. 1. 2022 bude odeslán zápis o synodě ve farnosti diecéznímu synodálnímu týmu, který materiály z farností zapracuje do diecézního dokumentu.

Farní synoda bude zcela jistě týmová práce vedená Duchem svatým. Proto bych Vás všechny ráda požádala o spolupráci a zapojení se dle Vašich možností. O postupných krocích Vás budu včas informovat. Těším se na spolupráci s Vámi se všemi.

Eva Skalníková - koordinátorka, Vaše „spojka" mezi farností a diecézním týmem

Rozhovor s Lukášem Hořínkem

opravdová pouť začíná až po pouti

Lukáš Hořínek, kterého znám už celkem dlouho, je především poutník. Žije nomádským životem. Na svou první pouť vyrazil už v patnácti letech, kdy de facto utekl z domova a vydal se na pouť do Santiaga de Compostela. Poutnický a tak trochu nomádský život pak vede dodnes. O jeho poutích, a nejen o nich, jsem měl možnost se s Lukášem pobavit.

Tvoje první pouť vedla do Španělska a začala za poměrně divokých okolností. Co tě k tomu vyrazit do Španělska vedlo a kolik ti bylo let?

Tehdy mi bylo patnáct. A co mě k tomu přimělo? Asi hledání sebe sama. Kolem toho patnáctého roku jsem to prožíval dost intenzivně a pořád jsem od života hledal něco víc. Hodně brzy jsem také začal hulit a chlastat, což napomohlo tomu, že jsem se ztratil ve svém životním směru, a v tom, kdo chci být. K tomu se přidaly nějaké drobné krádeže, grafity, vandalismus apod. Zlom přišel, když mi umřela prababička a já si zpětně reflektoval nějaké věci, které jsem i vůči ní způsobil. To mě motivovalo se sebou něco dělat, ale věděl jsem, že to nezvládnu v tomtéž prostředí, že potřebuji někam vypadnout. Ono to vlastně pak začalo i skončilo na střeše paneláku v Ostravě, kde jsem po flašce vodky stál a říkal si, že se na ten život vykašlu a pošlu to dolů. Pak jsem si ale řekl, že to dělají zbabělci, a rozhodl jsem se, že vyrazím do Santiaga.

Jak přípravy na takovou cestu probíhaly? Myslím, že navíc v patnácti letech jsi asi jen tak nepřišel za rodiči s tím, že jedeš do Santiaga.

(smích) To ne. To bylo od začátku dobrodružství. Já jsem se rozhodl někdy v lednu nebo v únoru, ale v zimě jsem jít nechtěl. Rozhodl jsem se, že se budu snažit být nejlepší verzí sebe sama, což oceňovali i rodiče. O to víc mi bylo líto, že je budu muset ještě jednou zklamat. Jinak jsem si ale třeba začal připravovat půdu, protože jsem věděl, že mě budou hledat. Proto jsem už ve škole začal říkat kamarádům, že zdrhnu. Když se mě ptali kam, říkal jsem, že asi do Řecka, i když jsem už věděl, že půjdu do Španělska. Za tohle mě moji kamarádi do dneška nemají rádi *(smích)*.
Jinak jsem si nabalil strašně moc věcí. Ten batoh vážil 25 kg a já měl vůbec problém ho uzvednout. Teď už mám něco procestováno, ale tehdy jsem si myslel, že přejedu hranice a bude tam naprostá divočina, takže jsem si s sebou bral prostě všechno, třeba i spoustu knih *(smích)*. Rodičům jsem pak řekl, že jedu na záchranářský kurz, rozloučil jsem se a druhý den jsem zmizel.

Konkrétně kdy jsi na cestu vyrazil?

27. března tuším 2009.

Kam dál potom směřovaly tvoje kroky?

Vlakem jsem dojel do Prahy. Pak jsem šel pěšky do Berouna, odkud jsem volal kamarádovi. Za zbylé peníze jsem si koupil lístek do nějaké stanice za hranice Německa. Měl jsem hrozný strach, že se hned rozjede obrovská pátrací akce a půjdou po mně. Do vlaku zrovna chvíli po odjezdu nastoupilo komando. Já měl strach, že jdou po mně, a tak jsem hrál hrozného suveréna *(smích)*, ale nakonec vlak jen prošli a ani si mě nevšimli. Zřejmě to byla nějaká pohraniční stráž. V Německu jsem už pak pokračoval stopem na Norimberk.

Jak jsi to dělal se stravováním, když jsi neměl moc peněz?

Měl jsem s sebou chleba, který postupně plesnivěl, takže jsem odlamoval ty plesnivé kousky a jedl, co zbylo. A jinak jsem peníze ani moc nepotřeboval, protože lidi mi hodně pomáhali.
Prvních pár dní jsem spával dost v lesích, protože jsem se pořád bál, že mě najdou. Náš taťka, který se hodně vyzná v bylinkách, nás jako malé učil, co se dá jíst a co ne. Využil jsem to a baštil kořínky a různé lesní plody navzdory tomu, že byla zima. Ale moc toho nebylo.
Po pár dnech, kdy už jsem se tolik nebál, že mě někdo chytne, jsem ulovil nějaké ryby a potkal pak na stopu týpka, který mi říkal, že jeho mamka ryby umí bezvadně zpracovat. Vzal mě k nim domů a tam nám jeho mamka uvařila ryby s bramborem.
Zjistil jsem, že ve světě jsou lidi hrozně fajn a poutníkům hodně pomáhají.

Pokračovala tvá cesta dál do Francie?

Ano. Mířil jsem na Paříž, protože pro mě to bylo město bohémů, básníků a múz. Vyrážel jsem z Norimberku, odkud mě kousek svezl jeden pán. Pak už jsem potkal dva kamioňáky ze Slovenska, ti jeli přímo do Paříže.

Když se bavíme o Paříži, musím se zeptat: dostal ses i na Eiffelovku?

Na Eiffelovku jsem se nedostal. Chtěl jsem tam jít, protože ti kamioňáci mi dali asi dvacet euro. Ušetřil jsem si je, abych na Eiffelovku mohl. Večer před tím jsem spal u jednoho týpka, který mi cestu k Eiffelovce ukázal, ale stejně jsem to nemohl najít. A pak, jako ve filmu, mi na noze přistála větrem hnaná mapa Paříže. Dostal jsem se tedy k Eiffelovce, vystál si frontu, ale hlídač dole mě nechtěl pustit, protože jsem měl moc velký batoh. Ten večer jsem ale potkal nějaké studenty z Kalifornie, kteří mě pozvali na jídlo. Šli jsme do asijské restaurace, kde objednali a začali před nás nosit takové ty malé mističky. Říkal jsem si: super, předkrmy. Naházel jsem to do sebe a ptal se, kdy přinesou hlavní chod. Když jsem se dozvěděl, že to bylo ono, připadal jsem si jak vůl, ale zasmáli jsme se tomu. Pak mi chtěli zaplatit ještě hotel, ale řekl jsem, že ne, protože jsem si říkal, že už mi pomohli dost. Druhý den jsem pak vyrazil z Paříže na Landes a dál na Bordeaux.

Pokud si vzpomínám, dojel jsi stopem na hranice Španělska a od hranic už jsi šel pěšky?

Ano, od hranic už jsem šel pěšky. Když jsem dorazil do Bordeaux, došly mi už finance. Byl jsem tedy nucen zkusit i žebrat.

A jaké to je?

Zajímavé. Člověk to vidí z druhé strany, než když potkáš někoho na ulici. Buď mu hodíš nebo ne podle toho, jaký máš den. Asi je rozdíl i v tom, když vidíš mladého klučinu s batohem. Stál jsem tam asi půl hodiny a za tu dobu jsem měl asi 25 €. Po čase jsem se o tom bavil s jedním chlapem, který se mě ptal, proč jsem tam nezůstal dál. Ale já nechtěl ty lidi využívat. Já si chtěl jenom zajistit základní potřeby, koupit si toastový chleba s marmeládou a jít dál.

Další základní jídlo?

(smích) Další, no. Když už jíš měsíc bagetu a olivy, musíš najít nějaký další přísun základních potravin.

Jak dlouho cesta od hranic do Santiaga trvala?

Začínal jsem v Irunu, odkud je to do Santiaga nějakých 850 km až 900 km, z hlavy to teď přesně neřeknu.

Využíval jsi cestou i poutnické domy?

Ano, ale ze začátku jsem vůbec nevěděl, o čem ta cesta je. Věděl jsem jen, že je tam někde nějaké město, kam se chodí pěšky.
Za prvé potřebuje člověk poutnický pas. To ti vyřídí na občanku a na základě toho tě pouštějí do těch ubytoven. Já si ho ale nevyřídil v Irunu, ale až v Santanderu, což je asi ve třetině cesty.
Za druhé jsem v těch ubytovnách moc spát nechtěl, abych na sebe zbytečně nepřitahoval pozornost.

Pořád jsi měl strach?

Strach jsem neměl, ale nechtěl jsem, aby mě domů přivezli policajti. Vyrazil jsem sám a chtěl jsem se sám vrátit.
Jinak jsem ale na cestě zažíval super věci a pokud jsem vyrážel s tím, že se nějak posunu, stalo se tak.
Celkově ta cesta byla zajímavá. Jdeš pěšky, na všechno máš strašně moc času. Sedneš si, kde chceš, odpočineš si, kdy chceš. Ten čas se obrovským způsobem zpomalí. Podle mě žijeme v obrovsky uspěchané době. Člověk je pořád na telefonu, někam jezdí, něco nestíhá a ta chůze člověka zpomalí, ztiší a propojí s přírodou, s Bohem a se sebou samým. Přesně to jsem na té cestě prožíval.

Když jsi došel do Santiaga, byl to už cíl nebo jsi před návratem ještě někam pokračoval?

Šel jsem severní cestou. Tam je těch cest víc a já šel poprvé Camino del Norte.

Poprvé?

Já to šel už třikrát *(smích)*. Je to láska ty poutě. Každopádně šel jsem tou severní cestou, kde moc lidí není, ale asi 100 km před Santiagem se všechny cesty spojují, což už pro mě bylo celkem dost. Člověk si zvykne na tu komorní atmosféru severní cesty a najednou se ocitne v masovém světě profesionálních poutníků, taxi služeb, které ti vozí batohy apod. To byl pro mě celkem šok. Podobně masovým dojmem na mě dýchla i atmosféra Santiaga. Měl jsem potřebu si to ještě prodloužit, takže jsem se vydal až na mys Fisterra. Tu cestu jsem si opravdu užíval, protože tam už nejsou žádní poutníci, krajina se mění od eukalyptových lesů po kamenité kopce a já

zpětně hodnotil tu cestu a to, jak mě rozbila na tisíc kousků a poskládala ze mě někoho úplně jiného.

Jak probíhal návrat domů?

Návrat domů byl celkem brutální. Na poslední část cesty mě vzal jeden Ostravák kamiónem a pak mě vyhodil u nás vedle mé školy. Měl jsem hrozně zvláštní pocit až strach, že mě tu nesmí nikdo objevit. A tak jsem místo tramvají šel pěšky bočními uličkami a lesem až k našemu domu a nemohl jsem se odhodlat k tomu jít dovnitř. Vůbec jsem si nedokázal představit ten návrat, co řeknu apod. Ještě dva dny jsem spal v lese. A pak, když začalo pršet, jsem už domů šel. Nemohl jsem tam být zahrabaný zbytek života.
Vyrazil jsem na hlavní ulici, přijel autobus a z něj vystoupili tři moji kamarádi. Já šel v té kápi, s holí. Kamarádi se smáli a najednou jeden z nich říká: „Ty vole, vždyť to je Hořen! Tak to ne!“ Běželi ke mně, objímali mě a jeden z nich, co měl číslo na moji mámu, jí hned volal: „Paní Hořínková, Lukáš se vrátil.“ To se nějak dozvěděla i babička, která se z ničeho nic odněkud vynořila, jen mě chytla a říká: „Nikam nechoď, já tě nikam nepustím.“ A pak přijeli i rodiče, kteří byli na pouti v Bělé. Mamka to nesla hodně špatně. Tu ten návrat i všechno ostatní dost sebralo. Táta se k tomu postavil jako chlap, podal mi ruku a řekl mi: „Vítej doma, synu.“

Co je pro tebe vlastně největším lákadlem k tomu poutnickému, nomádskému životnímu stylu?

Asi svoboda. Každý to má nějak jinak, ale já si třeba nedokážu představit, že bych chodil do práce, kterou nemám rád, jen proto, že mám na třicet let hypotéku. To je pro mě obrovský strašák, který zatím nedokážu překousnout. Třeba se to jednou změní, ale v současném nastavení si chci svobodu, kterou mám, uchovat.

Řekl bys, že potkáváš spíše dobré nebo špatné lidi?

Jenom dobré. Špatné lidi jsem ještě nepotkal. Podle mě není nikdo úplně špatný. Většina lidí, kteří jsou z našeho pohledu zlí, jsou do svého místa ve společnosti dohnáni právě společností. Ne vždycky ale, když tě někdo okrade, nemůžeš stoprocentně říci, že je to špatný člověk. Jediný špatný zážitek jsem měl, když se mě pokusil líbat chlap *(smích)*.

Zmínil jsi, že při putování má člověk prostor být sám se sebou a s Bohem. Jak tvoje putování změnilo tvůj vztah k víře?

Já hodně rozlišuji víru a církev. I když to bude znít blbě, nemám rád takové ty institucionální věci, ať je to cokoliv.
Když si přečtu něco z budhismu, implementuji to do svého žití. Když se mi líbí něco z křesťanství, implementuji to také, a tak si skládám tu svoji víru.
A když je člověk na cestách, hodně se mu mění pohled na svět i tím, co sleduje. Já jsem byl schopný si jen tak lehnout a pozorovat mraky nebo ptáky, jak krmí svá mláďata. Skrze tyhle věci si člověk uvědomí svoji maličkost. V tom vidím krásu světa a člověk by si měl uvědomit, že ten vesmír je větší než my. Měli bychom být vděčni za maličkosti. Špatná věc nemusí být nutně špatná, ale může nás posunout.

rozhovor vedl Václav Větrovský

Sedm slůvek Bohu

Lukáš Hořínek

Pane, ty jenž v nebi bdíš,
snad mou modlitbu neslyšíš
a nebo jen já musím blíž..?
Už dosti těžký je můj kříž
a já bych chtěl letět výš
až tam, kde jenom ty smíš!
A tak mě aspoň slyš,
že život není lehký, víš!

A já zase dělám kříž,
snad však už jsem o něco blíž,
snad teď mou modlitbu vyslyšíš
a bude lehčí kříž.
Pokoro, jsi se mnou již?

A já opět dělám kříž
potřetí dnes už již!
Už nedokážu výš,
tak teďkom zase níž,
už se vzbuď, zas jen sníš!
Nikdy nebude lehčí kříž!

A zmije už vycítila slabost mou!
Jen ona ví, co bude mou záhubou,
už syčí píseň svou..
A já Bohu u nohou počtvrté
jak prve modlím se,
jen smrti více bojím se!
Byť balancuji na římse,
ve světle stále vidím se,
..a popáté já modlím se!

Však ne za duši svou.
Až teď vím, jak je to s tou pokorou
i skromnost snad způsobila zvrat.
A byl to vlastně pád,
když teď pevněji mohu stát!
Já, Bože, musím se Tě ptát,
jak člověk má mít rád !?!?

A pošesté teď v pokleku
promlouvám k tobě, satane!
Nech mě být!
Má duše vždycky povstane
proti všemu, co kvůli tobě nastane.
A možná, že mám strach,
ale až přijde tvůj pád,
na správné straně já budu stát!!

Posedmé a naposled
chci Tobě, Bože, díky vzdát!
Že jsi mě naučil mít rád,
že jsi mi dal zakusit ten pocit milovat..
Díky za každý květ, za každý střet,
jež posunul mě vpřed..
Díky za každé ráno,
za každé vlídné slovo.
Díky těm věcem mám zase sílu prožít
den nanovo!!

Výročí měsíce listopadu

P. Jan Selichar

připomínáme si 80. výročí jeho úmrtí

Narodil se 23. března 1858 v Solnici (okres Rychnov nad Kněžnou) v rodině truhláře. Dětství měl tvrdé, poznamenané chudobou. Gymnázium vystudoval v Rychnově nad Kněžnou, kněžský seminář v Hradci Králové. Na kněze byl vysvěcen 15. července 1883. Jeho celoživotním posláním bylo sloužit Bohu a také výtvarnému umění. Krátce působil jako výpomocný kaplan v Náchodě, Ještě roku 1883 byl ustanoven druhým kaplanem v České Třebové. V roce 1887 přijal místo katechety na měšťanské a obecné škole v Hlinsku. Na přelomu roku 1892–1893 požádal o přeložení na faru v Kameničkách. Zde působil do roku 1908 a poté nastoupil jako farář v Německé Rybné (dnes Rybná nad Zdobnicí).

Byl mecenášem umění a již za pobytu v Kameničkách se stýkal s osobnostmi tehdejšího výtvarného světa. Nejvýrazněji zde působil český impresionista malíř Antonín Slavíček, který pobýval v obci v letech 1903–1907. Za jeho působení zde vznikl jeho slavný obraz *U nás v Kameničkách*, který byl také vystaven v Paříži. Se svou rodinou tu pobýval i malíř Herbert Masaryk. Kameničky byly a jsou vždy spojeny s výtvarným uměním. Žili a tvořili zde například malíři Josef Dvořák s dcerou Annou Dvořákovou, Karel Wagner a Jaroslav Sodomka. Scházeli se zde a malovali také Gustav Macoun, Baťka Dvořák a další. Kameničky si velmi oblíbil herec a divadelní pedagog Radovan Lukavský, který zde pravidelně uváděl výstavy obrazů. Kameničky proslavil také spisovatel Karel Václav Rais, sem umístil děj svého románu Západ. Osobu P. Selichara použil k předloze jedné z postav tohoto románu. P. Selichar byl vzdělaný, milující výtvarné umění. Pro mnoho umělců se stal mecenášem a také rádcem. Sám se ve volných chvílích zabýval řezbářstvím. Soustředil cennou sbírku děl malířů tvořících v tehdejší Německé Rybné (Antonín a Jan Slavíčkové, Herbert Masaryk, Vincenc Beneš, Otakar Nejedlý, Bořivoj Žufan, Oldřich Hlavsa a další). Později sbírku odkázal obci, a tak založil dodnes existující galerii nesoucí jeho jméno. Zemřel 20. listopadu 1941 v požehnaném věku 83 let a je pochován na místním hřbitově v Rybné nad Zdobnicí, kde působil od roku 1908.

Zdroj:
Zpravodaj obce Rybná nad Zdobnicí 1/2008
Internet Wikipedie
Galerie děkana Jana Selichara
v Rybné nad Zdobnicí

Královéhradecký biskup Mořic Pícha

připomínáme si 90. výročí biskupského svěcení a 65. výročí úmrtí

Dvaadvacátý biskup diecéze královéhradecké se narodil 18. dubna 1869 v Šebetově (okr. Blansko). Po teologických studiích v Římě, kde byl v Lateránské bazilice 25. února 1893 vysvěcen na kněze, působil na Karlovarsku. Od roku 1897 byl ceremoniářem pražských arcibiskupů, z nichž ho Lev Skrbenský jmenoval i svým osobním tajemníkem. V roce 1912 se stal metropolitním kanovníkem u sv. Víta. V dalších letech pracoval jako kancléř arcibiskupské konzistoře, jako generální a kapitulní vikář i na bohoslovecké fakultě. Nevšední znalosti z oboru církevního práva uložil do četných článků a studií.

Za své zásluhy byl jmenován apoštolským pronotářem (1921) a při pouti do Říma v roce 1923 u příležitosti třicátého výročí svého svěcení ho přijal v soukromé audienci papež Pius XI.

Po vynucené rezignaci arcibiskupa Kordače v červenci 1931 byl krátce kapitulním vikářem pražské arcidiecéze a dne 22. října 1931 byl jmenován královéhradeckým biskupem; konsekrován byl o měsíc později 22. listopadu 1931 v katedrále sv. Víta. Dne 5. prosince téhož roku přijel do Hradce Králové, kde při slavnostním uvítání řekl: „*Přicházím v důvěře v Boha a jeho pomoc, spoléhaje na vaši spolupráci a na své vlastní síly. Jsem již ve věku pokročilejším, zato mám větší zkušenosti a více vědomostí, které mi dávají naději, že budu jich moci plně využíti ve svém novém úřadě. Přináším dobrou vůli a snahu a přeji si jen vaší lásky. Bude-li mezi námi panovat mír, pochopení a vzájemná láska, bude Hradec opravdovým hradem míru a pokoje.*“

Také biskup Mořic Pícha pokračuje v díle svých předchůdců. V roce 1937 se v Hradci Králové koná diecézní eucharistický sjezd, jehož zdařilého průběhu se účastní tisíce věřících. V závěru I. republiky znamená tato akce manifestaci obnovy pozic katolické církve v životě státu. Vedle pozornosti charitativním otázkám se i on zajímá o opravy církevních památek. Jeho úsilí je korunováno generální opravou katedrály Svatého Ducha.

Po nelehkých letech druhé světové války se významnou událostí v životě diecéze stává připomínka 950. výročí mučednické smrti svatého Vojtěcha v dubnu 1947. Ostatky světcovy byly po cestě z Prahy a Libice uloženy za účasti pražského arcibiskupa Josefa Berana v katedrále Svatého Ducha.

Po únorovém puči 1948 se brzy ukazuje, jak si komunisté představují budoucnost. Zesiluje mocensko-represivní tlak proti římskokatolické církvi i jejím představitelům, její činnost je silně omezována dozorem Státní bezpečnosti a církevních tajemníků. Biskup Mořic Pícha je po rozbití tradiční struktury diecéze a ochromení náboženského života již od roku 1950 zcela izolován ve své rezidenci od vnějšího okolí. V této chmurné atmosféře umírá dne 12. listopadu 1956 a je pohřben na chrasteckém hřbitově.

Zdroj: Královéhradečtí biskupové
- zpracoval P. Jindřich Tluka, 2002
Internet Wikipedie

str. 22 a 23 připravil Mirek Andrle

Parabeseda

setkání nejen nad Biblí s překladatelem Bible a autorem Parabible Alexandrem Flekem

Proč Parabeseda? Protože si budeme povídat o Parabibli. A co je to ta Parabible? Může ji vůbec křesťan číst? Autor Alexandr Flek je evangelický teolog, kazatel a překladatel Bible. Biblistiku vystudoval v Uppsale a v Praze, nyní je doktorandem v oboru starozákonní teologie na Vrije Universiteit Amsterdam. Vedl tým překladatelů Bible21 (Bible pro 21. století), při kterém mu šlo o co největší věrnost hebrejským, aramejským a řeckým originálům a o jejich převod do současné češtiny, které by rozuměli i lidé neuvyklí archaické církevní mluvě.

Jak sám autor říká: „Dalo by se říci, úkol splněn – jenže ve mně hlodal pocit, že to není tak úplně pravda. Nezřídka jsem se setkával s reakcí: *Jazyku už rozumím, ale pořád nerozumím, o čem to je.* Reálie, souvislosti i samotné myšlenky tisíce let starých textů z tisíce kilometrů vzdálených krajů staví současnému čtenáři do cesty často téměř nepřekonatelné překážky. Aby je člověk zdolal, musí se začít nořit do moudrých tlustých knih, navštěvovat kurzy a přednášky a kázání a postupně se stát jakýmsi insiderem, znalcem přes Bibli.

Co si ale mají počít všichni ostatní? Ta drtivá většina nezasvěcených outsiderů? Musí zůstat u toho, že Bible prostě není pro ně?

Vždy jsem chtěl propojovat starodávný text s dnešní realitou – a hlavně se spolu s posluchači ptát: Proč je tohle v Bibli? Co tenhle příběh nebo výrok znamená pro nás? Jak by dotyčná scéna vypadala, kdyby se neodehrála kdesi daleko a kdysi dávno, ale tady a teď? Jak by se choval a jak by mluvil Ježíš, kdyby žil dnes, mezi námi? Koho by fascinoval a koho k smrti vytáčel? Kdo by byli dnešní farizeové a kdo učedníci? A hlavně: Kým bych v těch příbězích byl já?

A tak vznikla Parabible.“

A na naší besedě si s Alexandrem Flekem budeme povídat právě o tom, jak se Bible překládá, jaká jsou největší úskalí, ale i o tom, co ty texty znamenají pro něho osobně a jak zasahují do našeho dnešního života.

Jak napsal vězeňský kaplan David Smetana: „Musel jsem klukům slíbit, že budu číst z Parabible častěji – protože tomu konečně rozumí…“

Pokud Vás už dnes napadají nějaké otázky, můžete je poslat na adresu:

beseda@farnostpolicka.cz

Vojtěch Klimeš

Pro chytré hlavičky

ZNÁŠ ŽIVOTOPIS SV. ANEŽKY ČESKÉ?

VÍŠ, PROČ MÁME 17. LISTOPADU VOLNO?

Doplň do textu chybějící slova (jsou uvedena na konci článku).

Žil v České zemi velký král z rodu _____, který měl se svou ženou Konstancií mnoho dětí. Poslední dostalo jméno Anežka. Když byly Anežce tři roky, zasnoubili její sestru Annu jednomu synu polského knížete a Anežku druhému. Aby se sžily se svou budoucí vlastí, dali je na výchovu do Třebnice. Tam se jich ujala hodná abatyše sv. _____. Anna se vdala, ale Anežčin ženich zemřel, a tak se na chvíli vrátila domů. Doma moc dlouho nepobyla a už putovala do kláštera v _____. U bílých sester Premonstrátek se naučila psát i počítat, zpívat, vařit, vyšívat. _____ příkazů Božích a úctě k lidem a zemi. Jenže otec ji zasnoubil císařovu synu, a tak musela do Vídně k _____ dvoru, kde se jí vůbec nelíbilo. Byla obklopena bohatstvím, ale za hradbami tolik bídy. Anežka v šatech jedné služky chodila a rozdávala _____ chudým, ale to jí samozřejmě vytýkali. _____ ale rozhodl jinak než český král. Císařský snoubenec Anežkou pohrdl a Anežka jela domů. Ale spolu s ní byla potupena celá vlast i otec a byla z toho _____, přestože Anežka prosila otce, ať nic nedělá, že je šťastná.

Ještě jedenkrát přišla nabídka k sňatku. O Anežčinu ruku požádal sám _____ Fridrich II. V té době už ale nežil Anežčin otec a Václav I. nechal své oblíbené sestře svobodu v rozhodnutí. Anežka _____, což bylo neslýchané. Všichni čekali, co se stane, ale nestalo se nic. Anežka mu řekla, že nechce jiného ženicha než Pána Krista a že vstoupí do kláštera, který založila. Císař jí dokonce poslal na znamení přízně dary.

Anežčin vstup do kláštera se stal divem století. Její dny v klášteře byly naplněny modlitbou a prací. Mezi její nejoblíbenější práce patřilo ošetřování nemocných, chudých a různě potřebných lidí ve špitálu, který spolu s klášterem vybudovala. Pečovala o ně s úsměvem, s vlídným slovem na rtech, s velikou úctou, protože pevně věřila, že slouží samotnému Kristu. Když se jí podařilo dohodnout smír mezi svým bratrem a jeho _____ Přemyslem Otakarem II, který vedl k ukončení občanské války, stala se z ní ochránkyně míru. Ale bohatý a udatný král Přemysl Otakar II. vedl ještě mnoho válek. Před jeho posledním tažením ho Anežka marně varovala. Při loučení mu řekla: „Živ se nevrátíš." V osudné _____ na Moravském poli padl. O Anežce se začalo říkat, že vidí věci budoucí. Ale v království nastal zmatek, strach a strašná bída. Mnoho lidí tehdy zemřelo hlady. A nikde zastání ani pomoci. Jen sestra Anežka. Český _____ byl prázdný, nebyla hlava, na niž by bylo možné vložit korunu. Všem věrným Čechům bylo jasné, že jejich královnou je řeholnice Anežka, Přemyslovna v klášteře _____. Hladoví a bezmocní přicházeli k branám kláštera, kde stála Anežka uprostřed nich. Ty zástupy nevěděly, že pak musela ulehnout, že poslední krajíc, který na ni připadl, poslala k bráně. Ale jako větrem nesená se rozšířila 2. března 1282 zpráva o její smrti. Že zemřela hlady, věděly jen sestry.

Na Anežku Přemyslovnu _____ nikdy nezapomněl. Stala se českou patronkou a vedle svého příbuzného sv. Václava nejuctívanější. Jakoby by se mu postavila po bok. Kdykoli hrozilo nebezpečí a lidé byli v úzkých, volali k ní.

Slavnost jejího svatořečení se konala v Římě až 12. listopadu 1989. Pět dnů poté se studenti chystali připomenout padesáté výročí krvavého nacistického útoku na české vysoké školy, které byly zavřeny. Uspořádali tichý průvod _____. Při něm je napadla komunistická policie a surově je zbila. Začala tzv. Sametová revoluce. Mnoho lidí v ty dny věřilo, že ty, kteří s květinami a rozžatými svícemi stojí proti obuškům po zuby ozbrojených chlapů, chrání a vede sv. Anežka.

císařskému **Na Františku** **Bůh** **válka** **chléb**

bitvě **odmítla** **národ** **Desateru** **Prahou** **Přemyslovců**

trůn **Hedvika** **císař** **Doksanech** **synem**

text vychází z knihy
O svaté Anežce Přemyslovně a o Listopadu 1989, Petr Piťha, Poustevník 2017

S

Listopadové a prosincové akce

Duchovní obnova nejen pro seniory s P. Dr. Jiřím Vojtěchem Černým
Termín: 7. 12. - 10. 12. 2021
Místo: Marianum, Janské Lázně
Cena: 2.220 Kč - dvoulůžkový pokoj/ osoba a plná penze
Informace a přihlášky: Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové, tel.: 495 063 661

Diecézní setkání mládeže (pro mládež od 14 let)
20. 11. 2021 od 9:00, kostel Nanebevzetí Panny Marie na Velkém náměstí v Hradci Králové
Motto: „Mládenče, pravím ti vstaň“ (Lk 7,14)

Adventní duchovní obnova pro dívky od 18 do 35 let
Obnovu povede P. Petr Kříbek se sestrami boromejkami.
Téma: Velebí má duše Hospodina… Jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení. (srv. Lk 1,46-55)
Termín: 10. – 12. 12. 2021, příjezd je možný už ve čtvrtek odpoledne, duchovní obnova začíná v pátek v 17:00 a končí v neděli po obědě
Místo: klášter sester boromejek v Prachaticích, Neumannova 142
Cena: dobrovolná
Kontakt: S. M. Vincenta Kořínková, e-mail: vincenta@boromejky.cz, mobil: 723 477 525

Adventní duchovní obnova pro dívky od 16 do 30 let
Obnovu povede P. Rafael Kaca se sestrami boromejkami.
Téma: …zůstává nám víra, naděje a láska, tato trojice, ale největší z nich je láska (srv. 1. Kor 13,13)
Termín: 17. – 19. 12. 2021, příjezd je možný už ve čtvrtek odpoledne, duchovní obnova začíná v pátek v 17:00 a končí v neděli po obědě
Místo: DCŽM, Ktiš
Cena: dobrovolná
Kontakt: S. M. Vincenta Kořínková, e-mail: vincenta@boromejky.cz, mobil: 723 477 525

TAMMÍM
duchovní víkend v Arcibiskupském semináři v Praze pro mladé muže mezi 15 až 30 lety
Téma: „Muži ve stínu Boha” - životní odkazy biblických/svatých mužů, kteří byli zastíněni/upozaděni někým výraznějším. Což neznamená, že by snad byli pro Boha a lidstvo méně hodnotní! Ba naopak, plně zapadají do pestrosti a krásy božského stvoření.
V průběhu víkendu bude také prostor na ztišení, modlitbu i rozhovory. Přítomni budou představení, bohoslovci i mladí muži z celého Česka.
Více informací: www.seminar-praha.cz
Kontakt: tammim@signaly.cz.

Adventní duchovní obnova VIR pro muže od 17 do 35 let
Obnovu povede P. Jiří Janalík, spirituál Biskupského gymnázia v Brně.
Termín: 26. – 28. 11. 2021
Místo: Arcibiskupský kněžský seminář Olomouc
Více informací: knezskyseminar.cz

Seminář „Odevzdávám se Ti, přijímám Tě…“ aneb kurz symptotermální metody
Termín: 4. a 11. 12. 2021
Místo: fara v Dolním Újezdu u Litomyšle vždy od 14:00 do 18:30, v případě nepříznivé covidové situace bude seminář on-line
Seminář je určen pro manžele, kteří usilují o početí dítěte nebo naopak se chtějí bezpečně početí vyhnout – přirozenou cestou bez používání antikoncepce. Pro páry, které spolu chodí, snoubence, ženy a dívky s problémy v menstruačním cyklu. Doprovázejícím bude lektorka paní Ing. Markéta Juzová. Pořádá Centrum pro rodinu.

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Setkání seniorů: 1. 12. 2021 od 16 hodin v učebně na faře.
Setkání začíná společným popovídáním u kávy a čaje a pak se pokračuje zvoleným tématem, někdy je na programu film s duchovní tematikou. Jsou zváni všichni senioři s chutí setkávat se s vrstevníky.

Schůzky dětí: 13. a 27. 11. 2021 - sraz ve 14:00 na náměstí

Sboreček: 12. 11., 19. 11., 26. 11. vždy od 15:30 do 16:15 v malém sálku na Jordáně
Zpívání dětí od 4 do 7 let (včetně prvňáčků) s Růženkou a Vendulkou Grubhofferovými.

Scholička: 12. 11. od 16:30 na faře, v 18:00 doprovod při mši sv.; 19. 11. 16:30-17:30 na Jordáně, 3. 12. 16:30-17:30 na Jordáně
Společné muzicírování dětí ve věku 8-12 let s Katkou Grubhofferovou.

Sbírky v minulém měsíci:

	Polička	*Pomezí*
1. 10.: pro farnost	*8 925 Kč*	*4 002 Kč*
10. 10.: pro farnost	*9 752 Kč*	*3 360 Kč*
17. 10.: pro farnost	*10 337 Kč*	*2 675 Kč*
31. 10.: pro farnost	*10 394 Kč*	*3 309 Kč*

Mimořádné sbírky v říjnu:
24. 10.: Papežská misijní díla — *17 640 Kč* — *3 060 Kč*

Mimořádné sbírky v listopadu:
21. 11.: Pojištění kostelů a církevních budov

Všem dárcům ať Pán Bůh odplatí!

Úklid kostela sv. Jakuba:
18. 11. 2021 od 16:30 hod. - 1. skupina
2. 12. 2021 od 16:30 hod. - 2. skupina

Rozpis bohoslužeb

neděle 7. 11.	32. neděle v mezidobí
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *na poděkování za 70 let života s prosbou o Boží požehnání*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za Vojtěcha Pechance a rodinu*
	10:30 | Sv. Jakub | Hosana 1 | *za Boží ochranu a požehnání v rodinách*
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál
pondělí 8. 11.	32. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Michael | Kancionál
úterý 9. 11.	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
	07:00 | kaple na faře | Kancionál | *za Jana a Josefu Cackovy*
středa 10. 11.	sv. Lev Veliký
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *za zemřelé členy rodiny Klimešovy, Říhovy a Šindelářovy*
čtvrtek 11. 11.	sv. Martin
	18:00 | kaple na faře | Kancionál |
pátek 12. 11.	sv. Josafat
	15:30 | DPS "Penzion" Polička | Kancionál
	18:00 | Sv. Jakub | Hosana 1 | *za rodinu Talandovu*
sobota 13. 11.	Svátek sv. Anežky České
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Bohuslava Fliedra, rodiče a bratra*
neděle 14. 11.	33. neděle v mezidobí
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé farníky*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál |
	10:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za zemřelého Josefa Křivku, manželku a dcery s rodinami*
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál
úterý 16. 11.	33. týden v mezidobí
	07:00 | kaple na faře | Kancionál | *za Boženu Volfovou, Václava a Annu Šimonovy a Karla Vojáčka*
středa 17. 11.	sv. Alžběta Uherská
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *na poděkování za 75 let a za dar zdraví a víry pro rodiče, děti a jejich rodiny*
čtvrtek 18. 11.	33. týden v mezidobí
	18:00 | kaple na faře | Kancionál |

pátek 19. 11.	33. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za úmysly farníků na přímluvu sv. Josefa*
sobota 20. 11.	33. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Sylvinku*
neděle 21. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Jana a Martu Bulvovy, za živé a zemřelé z toho rodu*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za živé a zemřelé farníky*
	10:30 | Sv. Jakub | Hosana 2 | *za víru v rodinách dětí a kmotřenců*
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál
úterý 23. 11.	Slavnost sv. Klementa I.
	07:00 | kaple na faře | Kancionál
středa 24. 11.	sv. Ondřej Dung-Lac a druhové
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *vzpomínka a díky za životy našich předků*
čtvrtek 25. 11.	34. týden v mezidobí
	18:00 | kaple na faře | Kancionál |
pátek 26. 11.	34. týden v mezidobí
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Soňu Borovou, živé a zemřelé členy rodiny*
sobota 27. 11.	Sv. Františka Xaverského
	09:00 | radniční kaple sv. Františka Xaverského | Kancionál
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé rodu Radiměřských*
neděle 28. 11.	1. neděle adventní
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za Oldřicha Heyla a celý rod*
	10:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé farníky*
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál
pondělí 29. 11.	1. týden adventní
	06:30 | kaple na faře | Kancionál
úterý 30. 11.	Svátek sv. Ondřeje
	07:00 | kaple na faře | Kancionál
středa 1. 12.	1. týden adventní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *za Zdenku Müllerovou s prosbou o zdraví a Boží ochranu*
čtvrtek 2. 12.	1. týden adventní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál |
pátek 3. 12.	1. týden adventní
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Viléma Ryšavého a živé a zemřelé z jeho rodiny*